

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quomodo Armeni & Persæ Christianæ religioni sese dediderint. Cap. VII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

& in basibus firmè locantur. Fertur tamen, prima & secunda erecta, tertiam columnam perdifficilem fuisse, ad loco suo statuendū neq; peritorum artificū opera rectè locari, neq; hominum viribus, quanuis multi in ea in altum subuehenda laborarent, in suum locum induci potuisse. At cum nox aduentasset, & captiua sola (nam tum cæteri omnes, tum rex imprimis, inde animo anxio & conturbato decesserat) ibi totam noctem vigilans, Deum enixè præcata esset, columnas facillè erectas fuisse. Nam quæ ad mediam altitudinem erecta erat, obliquè suspensa hærebat, pedeque in solo fixo manebat immobilis, idque non alia de causa, quàm vt Iberum in Deum fides multò magis inde, quàm ex antegressis miraculis confirmaretur. Nam cum prima luce ad ecclesiam accederent, columna, quæ pridie eius diei steterat immobilis (res planè admirabilis & somnio similis) erecta quidem iam videbatur, sed exiguo tamen interuallo interiecto supra basim suspensa manebat. Quam rem omnibus cum stupore admirantibus, & Christum verum Deum confitentibus, columna in conspectu eorum suoapte nutu pedetentim delapsa, in basi, perinde ac si arte factum fuisset, se ipsam defigebat. His confectis rebus, reliquæ columnæ facile erectæ sunt, Iberesque quod restabat operis, alacrioribus animis absoluerunt. Itaque ecclesia studio accurato ædificata, captivæ admonitu, mittuntur legati ad Constantinum imperatorem Romanum, societatem & fœdera cū eo facturi: petituriq; pro his rebus sacerdotes, qui ad suam gentè docendam mittantur. Cum autè imperatori exposuissent, & quæ apud ipsos accidissent, & quo pacto vniuersa gens sedulo admodum Christū coleret, eorū legatione vehementer delectatus est. Qui cum omnia, quæ volebant, perfecisset, eos dimisit. Ad hunc modum Iberes fere ad fidem in Christum inducti, & eum adhuc permagno studio colunt.

*Quomodo Armeni & Persæ Christiana religioni
se se dediderint. CAP. VII.*

DEinceps, autem religio Christiana ad gètes finitimas permanuit, et in multos diffusa est. Armenios autem ià antea se ad fidè Christi recepisse accepi. Nā fertur Terida-

Terida-

SOZOMENI HISTOR.

Teridatē, qui tum huic genti præerat, admirabili quadā & diuina visione, quæ circa illius eðes fortè apparuerat, nō modo ad Christianam religionem vocatum esse, verū etiā edito oībus subiectis imperasse, vt fidei Christi se addicerēt. Postea verò ad vicinas gentes eadem peruasit religio, & ad multos vagata est. Quod ad Persas spectat ex illis initio Christianos arbitror factos fuisse nōnullos, qui propter cōsuetudinem, quā habebant cum Osroenis & Armeniis, in colloquiū, vt verisimile est, cum diuinis viris, qui ibi erāt, venerant, & virtutis eorum periculum fecerant.

De Sapore Persarum rege, quanto contra Christianos odio exarserit, & Symione Persidis Episcopo, & VS Ibazane Eunuchō, q̄ strenuè martyrij certamen peregerit.

CAP. VIII.

Cum autem tempore progrediente numerus eorum vehementer cresceret, adeo vt conuentus agere, & sacerdotes ac diaconos habere cœperint, hæc res non mediocriter offendedat animos Magorum, qui velut tribus aliqua aut sacerdotalis stirps successione quadam religionem Persarum inde ferè ab initio administrauerant. Iudæos quoque permagna affecit molestia, qui præ inuidia naturaliter quodammodo ipsis insita religioni Christianæ semper infensi esse solent: & ob eam causam Symeonem id temporis Seleuciæ, & Ctesiphontis, vrbis in Perside primariæ archiepiscopum, cœperunt apud Saporem tum regem Persarum accusare, quòd imperatori amicus esset, quodque ei res Persarum proderet. Quorum calumniis persuasus Sapore, primo omnium tributis immoderatis eo affligit Christianos, quod ipsorum quàm plurimos voluntariam egestatem excolere norat. Deinde viris difficilibus & inhumanis illorū tributorū exigendorū potestatem dat, quò & inopia pecuniæ, & exactorum feritate coacti, suam religionem aspernari inciperent. De qua vana re summopere ab eo laboratū est. Posthæc sacerdotes & ministros dei, gladio trucidari, ecclesias dirui, earū thesauros ac monimenta in publicum proferri, & Symeonem, vt regni